
Et budskap om trøst og håp

By David Wilkerson

May 4, 2009 Jesus betjente en stor folkemengde da folket begynte å bli sultne. Han tok Filip, en av sine disipler til side og stilte ham et viktig spørsmål: "Han sa til Filip: Hvor skal vi kjøpe brød, så disse kan få noe å ete? Men dette sa han for å prøve ham, for han visste selv hva han ville gjøre." (Joh 6:5-6).

Det Jesus sa var: "Filip, disse tusener av mennesker er sultne. Si meg, hvordan skal vi gi dem mat? Hva synes du vi bør gjøre?" Hvilken ufattelig kjærlighetshandling av Jesus. Han visste hele tiden hva han skulle gjøre, verset forteller oss det. Men han prøvde å fortelle Filip noe viktig. Og den leksen han ønsket å gi har stor viktighet for oss i dag.

Akkurat nå vakler verden på randen av en avgrunn som ingen annen tid i historien. Den nåværende uroen kommer på et tidspunkt da kristne over alt står overfor prøvelser som aldri før. Mange sitter oppe halve natten for å prøve å løse sine problemer. "Kanskje dette vil virke - nei, nei. Kanskje det vil løse det - nei, det vil heller ikke fungere. Hva skal jeg gjøre?"

Da Jesus stilte dette vanskelige spørsmålet til Filip, så hadde ikke disiplene bare et brødpromblem. De hadde et produksjonsproblem, et pengeproblem, et fraktproblem, et tidsproblem og et fordelingsproblem. Legg det alt sammen, og de hadde problemer de ikke kunne fatte. Denne oppgaven satte dem i en absolutt umulig situasjon.

Kjære kristne, tenk over dette: Midt i din umulige situasjon kommer Jesus til deg og spør: "Hva skal vi gjøre med dette?" Han vet nøyaktig hva han kommer til å gjøre. Han har en plan. Men han ønsker også å vite hvordan du, hans tjener, vil møte dine vanskeligheter.

Det rette svaret fra Filip ville ha vært: "Jesus, du er Gud. Ingenting er umulig for deg. Så i dette øyeblikk gir jeg dette problemet over til deg. Det er ikke lenger mitt, men ditt."

Mer enn noe annet ville Jesus at Filip husket på ordene han allerede hadde talt til ham om Guds trofasthet. Jeg tror at Kristus ønsker det samme for sitt folk i dag. Han har gitt oss mektige ord med trøst og håp nettopp for slike krisetider. Og vi må minne oss selv på disse sannhetene når vi står overfor vår egen prøvelses tid.

1. Gud minner oss på: "Jeg er kraft, og jeg er også barmhjertighet." "Jeg har medynk med folket, for de har alt vært hos meg i tre dager, og har ikke noe å spise. Jeg vil ikke sende dem bort fastende, for da kunne de bli ganske utmattet på veien." (Matt 15:32). Jesus kommer her med ut utsagn som gjelder troende i enhver generasjon. Han sier til oss: "Jeg vil gjøre mer for mitt folk enn å helbrede dem. Jeg kommer til å sikre meg om at de har nok brød å spise. Jeg bryr meg om alle aspekter av deres liv.

"Jeg vil at du skal forstå at jeg er mer enn bare kraft. Jeg er også barmhjertighet. Dersom du ser meg bare som en helbreder eller en som gjør mirakler, så vil du bare frykte meg. Men dersom du også ser meg som barmhjertig, en som gir gode gaver, så vil du elske meg og stole på mitt Ord."

Jeg skriver dette budskapet til alle kristne som er på randen av utmattelse, so mer i ferd med å gi opp, som er overmannet av den nåværende situasjonen. Du har vært en trofast tjener, du har gitt andre mat, hatt full tillit til at Gud kan gjøre det umulige for sitt folk. Men du har en nølende tvil omkring Guds villighet til å gripe inn i *ditt* nåværende strev.

Tenk på dem i Kristi legeme som du har gitt ord om tro og håp, folk som har stått overfor øyensynlig håpløse situasjoner. Du har bedt dem innstendig: "Hold ut! Gud gjør mirakler, og hans løfter er sanne. Mist ikke håpet, fordi han ønsker å besvare dine rop."

Jeg har gitt slik oppmuntring mange ganger. Men nylig ble jeg spurt av den Hellige Ånd: "David tror du *virkelig* på mirakler?" Svaret mitt var: "Ja Herre, selvfølgelig gjør jeg det. Jeg tror på hvert mirakel jeg leser om i Skriften." Men dette svaret er ikke godt nok. Guds nåværende spørsmål til alt sitt folk er: "Tror du at jeg kan gjøre et mirakel *for deg*?" Og ikke bare ett mirakel, men et mirakel for hver krise, enhver situasjon vi står overfor.

Vi trenger mer enn forgangne mirakler vi leser om fra historien. Vi trenger oppdaterte, personlige mirakler so mer spesiallaget for vår nåværende krise, en situasjon vi aldri har stått overfor tidligere. Si meg, når du står overfor din nåværende vanskelighet, tror du virkelig at Herren vil finne en løsning? Stoler du på at han vil gjøre et mirakel for deg på en måte du ikke kan fatte?

Det var et slikt spørsmål Jesus stilte til Filip. Det er et spørsmål som krever virkelig tro - den slags tro som gjør at hjertet faller til ro og for "krigen til å opphøre." Bare den slags tro vil forsikre oss om at vi kan hvile i Faderens omsorg, stole på at han bryter igjennom på våre vegne på sin måte og i sin tid.

2. Vår tro i vanskelige tider gir oss "et godt vitnesbyrd". "For på grunn av den (troen) fikk de gamle godt vitnesbyrd." (Heb 11:2). Våre forgjengere i Herren hadde en rotfestet, forankret tro. Og deres urokkelige tro blir et vitnesbyrd til verden om Guds trofasthet midt i vanskelige tider."

Tenk på hva våre forfedre gjennomlevde: flom, spott, lenker, fengsel, ild, tortur, krig, løvehuler. Men gjennom det hele vaklet aldri deres tillit til Herren. Hvordan er det mulig? *De hadde et indre vitnesbyrd om at Gud var fornøyd med dem.* Våre forfedre visste at Gud smilte til dem og sa: "Vel gjort! Dere har trodd meg og stolt på meg."

"Men uten tro er det umulig å være til behag for Gud. For den som trer fram for Gud, må tro at han er til, og at han lønner dem som søker ham." (Heb 11:6). Når vi holder fast på vår tro gjennom vanskelige tider, så mottar vi den samme forvissning fra den Hellige Ånd. "Vel gjort. Dere er Guds elskede vitnesbyrd."

Når du hviler i ham gjennom stormer, og holder stilling i tro, så får du et "godt vitnesbyrd". Og du tjener som en fyrlykt av håp for dem som er rundt deg. De som ser ditt liv - hjemme, på jobb, i nabolaget - lærer at det er et håp som er tilgjengelig for dem. Når de ser deg midt i din krise, så går det opp for dem: "her står en som ikke har mistet troen på Gud. Han frykter ikke i det hele tatt. Hva er det som gjør ham i stand til å stole på Gud i slike urolige tider?"

Vår Gud har gitt oss alt vi trenger for holde ut i vår tro, selv når ulykken øker. Vi har fått den Hellige Ånds vitnesbyrd, som bor i oss, og Guds fulle åpenbarte Ord i Skriften. De er disse som vil holde oss oppe, og gi oss et godt vitnesbyrd selv om verden rystes.

3. Vi har fått et mektig våpen mot frykt. Når frykten overmanner oss så må vi minne oss selv på hvor stor vår Gud er. Vi skal komme i hu alle hans mektige utfrielsler for dem som stolte på ham, og gjøre krav på den samme majestetiske kraft for vår nåværende prøvelse. Frykt kan ikke få strupetak på noen tjener som har en visjon om Guds storhet og majestet.

Nehemja forsto dette godt. Han travet frem og tilbake mens Jerusalem var omringet av en veldig

koalisjon av nasjoner som var klare til å angripe. En sliten rest av folk arbeidet døgnet rundt for å gjenreise Jerusalems murer mot disse fiendene. Disse utslitte arbeiderne måtte arbeide med en hammer i den ene hånden og sverdet i den andre. Etter som timene gikk begynte frykten å ta tak.

Hvordan var de i stand til å unngå å gi etter for frykten? Nehemja minnet dem om hvor stor og mektig deres Gud er: "Og da jeg så dem oppstilt, gikk jeg fram og sa til stormennene og forstanderne og til hele folket: Vær ikke redd dem, tenk på Herren, den store og forferdelige. Og kjemp for deres brødre, deres sønner og døtre, deres hustruer og deres hjem!" (Neh 4:14).

Det var nettopp slik Moses tok seg av frykten i Israel. Han lærte folket: "Men om du tenker som så: Disse folk er større enn jeg, hvordan skal jeg make å drive dem ut? - da skal du ikke være redd for dem. Du skal komme i hu hva Herren din Gud gjorde med Farao og med alle egypterne, Du skal ikke være redd for dem. For Herren din Gud er midt iblant deg, en stor og forferdelig Gud." (5M 7:17-18, 21)

Moses sa: "Du kommer til å stå overfor mange store fiender som er mye sterkere enn deg. Du vil undre deg over hvordan du noensinne kan få seier mot slike odds. Men du må huske på din Guds veldige makt. Minn dere selv på hva han tidligere gjorde med dine fiender, og hvor trofast han utfridde dere. "Han er din ære, og han er din Gud, som har gjort disse store og forferdelige ting for deg, som dine øyne har sett." (5M 10:21).

Dersom din tro er rystet, minn deg selv på hvor mektig din Gud er. Tell alle gangene i ditt liv han har utfridd deg. Du vil se at ethvert grep av frykt vil bli brutt ved synet av hans majestet.

4. Vi har et våpen mot enhver røst av fortvilelse som prøver å plage oss. Midt i den nåværende uro har mengder av mennesker blitt frarøvet sin tro av personlige prøvelser som aldri ser ut til å ende. En engang så levende tro har vendt seg til en følelse av hjelpeløshet og fortvilelse. Mange undres i sin smerte: "Hvorfor svarer ikke Gud på mine bønner? Har jeg gjort noe galt? Jeg forstår ikke hvorfor mine prøvelser fortsetter og fortsetter. Er Herren sint på meg?"

Noen har tatt kontakt med vår menighet og sier: "Jeg har ingen å snakke med, ingen å dele byrden med. Jeg trenger noen jeg kan utøse mitt hjerte for." Det er i vår natur å ønske at et annet menneske, med et ansikt, øyne og ører skal lytte til oss og gi oss råd.

Da Job ble overveldet av sine prøvelser ropte han ut i sorg: "Å, om jeg hadde noen som ville høre på meg!" (Job 31:35). Han sa dette da han var omkranset av såkalte venner, menn som ikke hadde noen medfølelse med hans prøvelser. Disse menn var faktisk fortvilelsens budbringere. Så Job vendte seg til Herren alene: "Se, også nå har jeg mitt vitne i himmelen, i det høye er det en som taler min sak. Min talsmann er min venn. Med gråt ser mitt øye mot Gud." (Job 16:19-20).

Kong David var stadig omringet av mennesker, hadde en stor familie og mange medarbeidere ved sin side. Men allikevel hører vi et tilsvarende rop fra ham: "Hvem skal jeg gå til?" David bønnfalt Guds folk om å gjøre slik Job gjorde: "Sett deres lit til ham til enhver tid, dere folk! Utøs deres hjerte for hans åsyn! Gud er vår tilflukt." (Sal 62:9).

Kjære medkristne, disse eksemplene er en invitasjon til deg fra Herren. Han bønnfaller deg til å finne et privat sted der du kan øse ut din sjel til ham med de ting som er vanskelige i ditt liv. Både David og Job "øste ut sine klager" til ham midt i sine prøvelser, og det kan du også. Du kan tale til Jesus om din nåværende vanskelighet og fortelle ham hvor overmannet, ja hvor motløs du er.

I århundrer har Gud svart på ropene til alle de som har stolt på hans løfter. Han vil også høre *ditt* rop, med kjærlighet og medfølelse og forakter aldri ditt rop. Og han vil fornye din styrke foran enhver strid.

5. Vi skal overgi oss til Guds omsorg i alle ting. Jesus advarte oss om vanskelige tider slik den vi har nå: "Og det skal vise seg tegn i sol og måne og stjerner. Og på jorden skal folkene bli grepet av angst og fortvilelse når hav og brenninger bruser. Mennesker faller i avmakt av redsel og gru for det som skal komme over jorden. For himlenes krefter skal rokkes." (Luk 21:25-26). Kristus fortalte oss: "Uten at deres håp er i meg, så vil mengder av mennesker bokstavelig komme til å dø av frykt."

Men for dem som stoler på Guds løfter om å bevare sitt folk, som finnes det herlig befrielse fra all frykt. Hvordan er dette mulig? Sann frihet betyr å *helt og fullt overgi sitt liv i Herrens hender*.

Å overgi oss selv til Guds omsorg er en troshandling. Det betyr å legge oss helt og fullt under hans makt, visdom og nåde. Og det betyr å bli ledet i henhold til hans vilje. Dersom vi vil gjøre disse tingene, så lover Gud å ta fullt ansvar for oss - å gi oss mat, klær og husly, og å bevare våre hjerter fra alt ondt.

Jesus ga oss det ytterste eksempel på hellig overgivelse da han gikk til korset. Like før han oppgav ånden ropte han høyt: "Far, i dine hender overgir jeg min ånd!" (Luk 23:46). Kristus ga bokstavelig bevarelsen av sitt liv og sin evige fremtid i sin Fars varetekt. Ved å gjøre det overga han sjelene til alle sine får i sin Fars og vår Fars hender.

Dersom vi blir bedt om å betro våre liv til noen, så må vi vite at denne Noen har makt til å bevare oss fra all fare, trusler og vold. Paulus vitner: "For jeg vet hvem jeg tror på, og jeg er viss på at han er mektig til å bevare den skatt som er betrodd meg, til dagen kommer." (2Tim 1:12).

6. Vi skal stadig leve i ærefrykt og respekt for Herren. Profetene advarer om at når Gud ryster nasjonene, så vil vi bli sterkt fristet til å frykte.

- Esekiel stilte spørsmålet: "Skal ditt hjerte holde stand eller dine hender ha sin styrke i de dager da jeg vil ha med deg å gjøre?" (Esek 22:14).

- Da Gud advarte Noah om sin kommende dom og ba ham om å bygge en ark, bygget Noah "i hellig frykt." (Heb 11:7).

- Selv den modige David innrømte: "Min kropp skjelver av redsel for deg, og jeg frykter for dine dommer." (Sal 119:120).

- Da Habakuk så ulykkesdager komme, ropte han ut: "Jeg hørte det. Da bevet mitt indre, ved lyden dirret mine lepper. Det kom råttighet i mine ben. Jeg bever hvor jeg står, fordi jeg rolig må vente på nødens dag." (Hab 3:16).

Legg merke til at frykten i disse gudfryktige men ikke var en kjødelig frykt, men en *ærbødig ærefrykt for Herren*. Disse hellige menn var ikke redd for sjelefienden, men de fryktet Guds rettfærdige dommer. Det er fordi de forsto den veldige kraft som lå bak de kommende ulykker. De fryktet ikke resultatet av stormen, men heller Guds hellighet.

Hver og en av oss vil oppleve en overveldende frykt i de kommende urolige tider. Men vår frykt må komme fra en hellig ærefrykt for Herren, aldri ut fra en kjødelig frykt for vår skjebne. Over hele verden er folk fylt av kjødelig frykt mens de er vitne til at deres nasjons økonomi forverres. De er redde for at en økonomisk flodbølge vil feie bort alt de har arbeidet for. Slik at ropet til de vantro som ikke har noe håp. Det burde ikke være ropet til de troende.

Dersom du er et Guds barn, så vil ikke din himmelske Far holde ut et slikt vantro i deg. Jesaja advarte: "Hvem er du, at du frykter for et menneske som skal dø, for et menneskebarn som skal bli lik gress, og at du glemmer Herren, din skaper ... at du alltid hele dagen engster deg for undertrykkerens vrede?" (Jes 51:12-13). "Herren, hærskaenes Gud, ham skal dere holde hellig, og han skal være deres frykt, han skal være deres redsel." (Jes 8:13).

Vi skal la Gud få vår frykt og vår ærbødighet. En slik frykt leder oss ikke til døden, men til livet.

7. Vi skal ha vår glede i Herren. Vår iboende fred vil alltid være avhengig av vår overgivelse i Guds hender, uansett våre omstendigheter. Salmisten formaner: "Gled deg i Herren! Så skal han gi deg det ditt hjerte trakter etter." (Sal 37:4).

Dersom du helt og fullt har overgitt deg selv i Guds hender, så vil han gi deg kraft til å holde ut enhver vanskelighet. Hans ønske er at du skal utføre dine daglige gjøremål uten frykt eller angst og stole på hans omsorg. Og hans overgivelse til ham vil ha en veldig praktisk virkning i ditt liv: *Jo mer overgitt du er til Guds omsorg, jo mindre vil du la deg påvirke av omstendighetene rundt deg.*

Dersom du er overgitt til hans bevarende makt, så vil du ikke bli redd for noen skremmende nyheter. Du vil ikke hele tiden måtte prøve å finne ut hva neste skritt skal være. Det er fordi du har betrodd hele ditt liv, din familie og fremtid i hans trygge og kjærlige hender. Vår store Hyrde vet fullkomment hvordan du skal bevare hans flokk fordi han leder oss i kjærlighet.

Til avslutning vil jeg vende tilbake til dette spørsmålet som Jesus stilte Filip: "Hva synes du vi skal gjøre?" "Må vårt svar være dette: "Herre du er den som gjør mirakler. Jeg overgir all min tvil og all min frykt til deg. Jeg betror hele denne situasjonen, hele mitt liv til din omsorg. Jeg vet at du ikke vil tillate at jeg mister motet. Faktisk så er jeg klar over at du vet allerede hva du skal gjøre med mitt problem. Jeg stoler på din makt."

Amen!

Alle bibelhenvisninger fra Norsk Bibel AS 1995 oversettelse. Oversatt av Geir Spachmo 10. juni 2009.

Copyright/Reproduction Limitations: This data file/publication is the sole property of World Challenge, Inc. It may be printed in its entirety for the reader's personal use or to pass on to family and friends. It may not be altered or edited in any way and all reproductions of this data file/publication must contain this copyright notice. This material is not to be posted or transmitted publicly/electronically on any Web site, Web page or FTP site other than: worldchallenge.org, davidwilkerson.org or tsculpitseries.org

© 2009 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771